

Αθήνα, 13 Απριλίου 2021

Ερώτηση

Προς τον κ. Υπουργό Οικονομικών

ΘΕΜΑ: «Απαλλαγή των κατά κύριο επάγγελμα αγροτών από το τέλος επιτηδεύματος έτους 2020 και ειδικές κατηγορίες»

Με το άρθρο 8 του ν. 4714/2020, τροποποιήθηκε η παρ. 3 του άρθρου 31 του ν. 3986/2011 και προστέθηκε εδάφιο το οποίο προέβλεπε ότι ειδικά για το φορολογικό έτος 2019 εξαιρούνται από την υποχρέωση καταβολής του τέλους επιτηδεύματος οι αγρότες κανονικού καθεστώτος για τους οποίους έχουν παρέλθει τα πρώτα πέντε (5) έτη από την ημερομηνία τήρησης βιβλίων και ένταξής τους στο κανονικό καθεστώς ΦΠΑ, καθώς και οι αλιείς παράκτιας αλιείας, που εκμεταλλεύονται, είτε ατομικά είτε με τη μορφή συμπλοιοκτησίας ή κοινωνίας αστικού δικαίου, αλιευτικά σκάφη μέχρι δώδεκα (12) μέτρων, μεταξύ καθέτων.

Η απαλλαγή αυτή των κατά κύριο επάγγελμα αγροτών από την καταβολή του τέλους επιτηδεύματος, αποτέλεσε μία στοιχειώδη ανακούφιση για τους δραστηριοποιούντες στον πρωτογενή τομέα, οι οποίοι αποτελούν τη ραχοκοκαλιά της ελληνικής οικονομίας. Η σχετικώς εκδοθείσα εγκύκλιος της ΑΑΔΕ Ε.2140/2020, με περιεχόμενο τις ειδικότερες ρυθμίσεις του ανωτέρω άρθρου, προέβλεπε μεταξύ άλλων ότι **η εξαίρεση από την καταβολή του τέλους επιτηδεύματος δεν εφαρμόζεται, εφόσον τα ως άνω πρόσωπα έχουν δηλώσει στο φορολογικό μητρώο ότι ασκούν για το φορολογικό έτος 2019 και άλλες δραστηριότητες.**

Ωστόσο, παρά την ως άνω πρόβλεψη της εγκυκλίου της ΑΑΔΕ περί παράλληλων δραστηριοτήτων, ο νόμος είναι απολύτως σαφής σε σχέση με το τι συνιστά κατά κύριο επάγγελμα αγροτική δραστηριότητα.

Συγκεκριμένα, ο αγρότης που ενδιαφέρεται να χαρακτηριστεί ως επαγγελματίας, θα πρέπει να πληροί σωρευτικά τις προϋποθέσεις της παραγράφου 1 του άρθρου 65 του νόμου 4389/2016. Μεταξύ άλλων πρέπει:

α) να λαμβάνει από την απασχόλησή του σε αγροτική δραστηριότητα το 50% τουλάχιστον του συνολικού ετήσιου εισοδήματος του και

β) να ασχολείται επαγγελματικά με αγροτική δραστηριότητα στην εκμετάλλευσή του τουλάχιστον κατά 30% του συνολικού ετήσιου χρόνου εργασίας του. Στις περιπτώσεις όπου ο αγρότης ασκεί και άλλη εξωαγροτική δραστηριότητα, θα πρέπει, κάθε έτος, με την υποβολή της φορολογικής του δήλωσης να ικανοποιεί το κριτήριο του ποσοστού αγροτικού εισοδήματος. Δηλαδή, το ποσοστό του αγροτικού εισοδήματος θα πρέπει να είναι, τουλάχιστον, 50% του συνολικού ετήσιου εισοδήματος του, λαμβάνοντας υπόψη το καθαρό κέρδος της αγροτικής δραστηριότητας που προκύπτει από τον λογιστικό προσδιορισμό σε σχέση με το συνολικό καθαρό κέρδος από λογιστικό προσδιορισμό, σύμφωνα με την αριθμ. 360/26071/1.3.2016 εγκύκλιο του Γενικού Γραμματέα του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων (ΥΠΑΑΤ).

Παρά λοιπόν τη ρητή πρόβλεψη του νομοθέτη η οποία συναρτά ευθέως την κατά κύριο επάγγελμα αγροτική δραστηριότητα με το ποσοστό των ετήσιων καθαρών εσόδων που προέρχονται από αυτή, το Υπουργείο Οικονομικών και η ΑΑΔΕ, απέκλεισαν ευθύς εξ αρχής από τη δυνατότητα εξαίρεσης καταβολής του τέλους επιτηδεύματος, σωρεία κατά κύριο επάγγελμα αγροτών, με το σκεπτικό ότι οι ίδιοι διατηρούν και άλλες δραστηριότητες.

Ωστόσο, υφίστανται πλείστα όσα παραδείγματα αγροτών που το ετήσιο καθαρό εισόδημά τους από αγροτική δραστηριότητα ξεπερνά το 50% του συνολικού εισοδήματός τους, με το υπόλοιπο μικρό ποσοστό να καλύπτεται από δευτερεύουσα δραστηριότητα και δεν απαλλάσσονται από το τέλος επιτηδεύματος γι' αυτή τους την αγροτική δραστηριότητα. Ως εκ τούτου δημιουργείται κατάφωρη αδικία και συγκεκριμένα μία ιδιότυπη φορολόγηση δύο ταχυτήτων για την ίδια δραστηριότητα. Άλλωστε, οι ίδιοι καταβάλλουν κανονικά το τέλος επιτηδεύματος που αναλογεί για τη δευτερεύουσα δραστηριότητά τους, γεγονός που αποδεικνύει ότι το ζήτημα αυτό δεν περιορίζεται σε μία γενική και αόριστη απαλλαγή από τη φορολογία. Αντιθέτως έγκειται στην υποχρέωση ίσης φορολογικής αντιμετώπισης της ίδιας ακριβώς δραστηριότητας, εφόσον και οι αγρότες χωρίς δευτερεύουσα δραστηριότητα, αλλά και οι αγρότες με δευτερεύουσα δραστηριότητα, κατά τη σαφή θεώρηση του νομοθέτη, συνιστούν κατά κύριο επάγγελμα αγρότες, εφόσον πληρούν τα εκ του νόμου οριζόμενα εισοδηματικά κριτήρια.

Επειδή η προρρηθείσα εξαίρεση αποτελεί κατάφωρη αδικία και δημιουργεί ζητήματα φορολόγησης δύο ταχυτήτων για την ίδια δραστηριότητα, με αποτέλεσμα να χρήζει άμεσης επίλυσης.

Επειδή η εξαίρεση από την καταβολή του τέλους επιτηδεύματος για τους κατά κύριο επάγγελμα αγρότες, αποτελεί στοιχειώδη ανακούφιση και τονώνει σε ένα βαθμό τον πρωτογενή τομέα, μέσα σε ομολογουμένως δύσκολες συνθήκες, με αποτέλεσμα να είναι κρίσιμο να ισχύσει και για το έτος 2020.

Επειδή εν καιρώ πανδημίας ο αγροτικός κόσμος, οι κτηνοτρόφοι, οι αλιείς δεν έχουν στηριχτεί επαρκώς από τη Κυβέρνηση, με αποτέλεσμα να αντιμετωπίζουν σοβαρά ζητήματα επιβίωσης, ενώ καλούνται να πληρώσουν και επιπλέον, όπως αναλύθηκε, παρότι θα έπρεπε να εξαιρούνται.

Ερωτάται ο αρμόδιος κ. Υπουργός:

1. Πρόκειται να αποκαταστήσει την αδικία που εντοπίζεται από την εξαίρεση από την απαλλαγή των αγροτών που απασχολούνται και σε δευτερεύουσα δραστηριότητα, εφόσον πληρούν τα κριτήρια που έχει ρητώς θέσει ο νομοθέτης για τους κατά κύριο επάγγελμα αγρότες;
2. Πότε προτίθεται να παρέμβει επιτέλους με νομοθετική ρύθμιση ώστε να τεθεί σε ισχύ η εξαίρεση από την καταβολή τέλους επιτηδεύματος για τους κατά κύριο επάγγελμα αγρότες και αλιείς παράκτιας αλιείας, για το έτος 2020, στηρίζοντας κατ' αυτό τον τρόπο, έστω και στο ελάχιστο, τον πρωτογενή τομέα;

Οι Ερωτώντες Βουλευτές

Παπανάτσιου Αικατερίνη

Αραχωβίτης Σταύρος